

Дощі, сльота
І болота,
Ніде ні ф'ялків, ані рож
знайти не мож.

Пливуть літа,
Як та вода,
І я не той, і ти не та,
не молода.

Та не журись!
Судьбі корись!
Будь рада, що і в нас весна
була колись!

Що ж тим робить
І як їм жить?
Що в них зима, а їм нема
за чим тужить?

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «Сльота»](#)